

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 29 kwietnia 2015 r. – Invamed Group Ltd, Invacare UK Ltd, Days Healthcare Ltd, Electric Mobility Euro Ltd, Medicare Technology Ltd, Sunrise Medical Ltd/ Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-198/15)

(2015/C 228/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Invamed Group Ltd, Invacare UK Ltd, Days Healthcare Ltd, Electric Mobility Euro Ltd, Medicare Technology Ltd, Sunrise Medical Ltd

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pytania prejudycjalne

Pytania prejudycjalne dotyczą załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽¹⁾ w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2006 oraz pozycji 8713.

1. Czy wyrażenie „dla osób niepełnosprawnych” oznacza „wyłącznie” dla osób niepełnosprawnych?
2. Co oznacza wyrażenie „osoby niepełnosprawne”, w szczególności:
  - a) czy jego znaczenie ogranicza się do osób, które są niepełnosprawne oprócz tego, że cierpią z powodu ograniczonej możliwości poruszania się lub swobodnego poruszania się; lub czy obejmuje ono osoby, które cierpią jedynie z powodu ograniczonej możliwości poruszania się lub swobodnego poruszania się?
  - b) czy określenie „niepełnosprawny” ma szersze konotacje, aniżeli nieznaczone ograniczenie pewnej zdolności?
  - c) czy czasowe ograniczenie, takie jak to będące skutkiem złamania nogi, można uznać za niepełnosprawność?
3. Czy noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej z dnia 4 stycznia 2005 r. (2005/C 1/03)⁽²⁾, wykluczające skutery wyposażone w oddzielną kolumnę kierownicy, zmieniają znaczenie pozycji 8713?
4. Czy możliwość korzystania z pojazdu przez osobę niebędącą osobą niepełnosprawną wpływa na klasyfikację taryfową, jeżeli można stwierdzić, że pojazd posiada specjalne właściwości zmniejszające uciążliwość niepełnosprawności?
5. Jeżeli przydatność do użytkowania przez osoby niebędące osobami niepełnosprawnymi stanowi istotną okoliczność, w jakim zakresie negatywne aspekty takiego użytkowania mogą także stanowić istotny czynnik przy ustalaniu tego rodzaju przydatności?

⁽¹⁾ Dz.U L 301, s.1.

⁽²⁾ Noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej Unii Europejskiej, Dz.U. C 137, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa) w dniu 4 maja 2015 r. – Valsts ieņēmumu dienests/SIA Latspas

(Sprawa C-204/15)

(2015/C 228/08)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valsts ieņēmumu dienests

Druga strona postępowania: SIA Latspas

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 29 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że metoda określona we wspomnianym artykule ma także zastosowanie, w sytuacji gdy przywóz towarów i ich dopuszczenie do swobodnego obrotu na obszarze celnym Wspólnoty są skutkiem tego, że w toku procedury tranzytu towary te podlegające należnościom przywozowym zostały usunięte spod dozoru celnego, ponieważ chodziło o towary podlegające należnościom przywozowym, które nie zostały sprzedane w celu wywozu na obszar celny Wspólnoty, ale w celu wywozu ze Wspólnoty?
- 2) Czy wyrażenie „w kolejności” zawarte w art. 30 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny w związku z prawem do dobrej administracji zapisanym w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i z zasadą uzasadniania aktów administracyjnych, należy interpretować w ten sposób, że, aby stwierdzić, iż zastosowanie ma metoda wymieniona w art. 31, organ celny jest zobowiązany do wskazania w każdym akcie administracyjnym, z jakich względów w okolicznościach danej sprawy nie mogą być zastosowane określone w art. 29 lub 30 metody ustalania wartości celnej towarów?

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-220/15)

(2015/C 228/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Kukovec, A. C. Becker, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi o:

- stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 6 ust. 1 dyrektywy 2007/23/WE ⁽¹⁾ poprzez ustanowienie w Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (1. SprengV, pierwszym rozporządzeniu wykonawczym do ustawy w sprawie środków wybuchowych), wykraczając poza wymogi dyrektywy, że niezależnie od dokonanej uprzednio oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych, należy przed ich wprowadzeniem do obrotu przeprowadzić procedurę na podstawie § 6 ust. 4 zdanie pierwsze 1. SprengV, i że Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung jest na podstawie § 6 ust. 4 zdanie piąte 1. SprengV uprawniony do kontroli instrukcji wszystkich wyrobów pirotechnicznych i, w danym wypadku, do ich zmiany;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy kwestii, w jakim zakresie państwa członkowskie mogą nałożyć na producentów i importerów wyrobów pirotechnicznych w rozumieniu dyrektywy 2007/23/WE dodatkowe wymogi krajowe dotyczące wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych również dla tego rodzaju produktów, które w związku z oznakowaniem CE są zgodne z podstawowymi wymogami dyrektywy. Przepisy zakwestionowane przez Komisję nie przewidują przy tym wymogów materialnych, przewidują natomiast postępowanie uzupełniające, które następuje przed wprowadzeniem na rynek na terytorium strony pozwanej.